

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street, Los Angeles, CA 90007

KOGUDUSE TEATED

OKTOOBER 2017

NR. 5

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church, 1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
2790 Kelvin Ave. Apt. 1102
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Heino Nurmberg
80119 Palm Circle Dr.
La Quinta, CA 92253
Tel. (760) 775-9160
Hnurmberg@earthlink.net

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 836-4210
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: <http://www.eelk-kirik.com/Los-Angeles/>

JUMALA SARNASEKS, TEMA ENDA NÄO JÄRGI LOODUD

Äsja toimunud Lääneranniku Eesti Päevade hommikupalvustel lugesime ja käsitlesime kolme Jeesuse poolt jutustatud tähendamissõna, mis seisavad Matteuse evangeeliumi 25. peatükis. Need on tähendamissõna kümnest neitsist, tähendamissõna talentidest ja tähendamissõna suurest kohtupäevast.

Kuna tegemist on pühakirjatekstidega, mida jumalateenistustel loetakse tavapäraselt kiriku-aasta lõpul, on paslik vaadelda neid ka nüüd, sügise hakul, andes seega ühtlasi võimaluse Eesti Päevadel kõneldust osa saada ka neile, kellel ei olnud võimalik palvustele tulla.

Ühel neist hommikupalvustest meenutasin paarikümne aasta tagust saksa politseiseriaali, milles ühe Kölni politseijaoskonna ülem lõpetas oma alluvatele päevakäskude jagamise alati üh-temoodi: “Und was immer passiert, denkt daran: Mensch bleiben!” – “Mis ka iial juhtuks, mõelge selle peale: jääge inimeseks!”

Need sõnad sobivad ühtse motiivina võtma kokku kolme nimetatud tähendamissõna, kusjuures siin on tegemist justkui teatavas mõttes järjejutuga: esimene lugu kõneleb sellest, et me ei pea mitte üksnes näima inimestena, vaid järgima oma loodupärast kutsumust olla inimene tõeliselt; teine manitseb meid kasutama meile usaldatud talente nii, et neist võrsuks midagi uut ja tõeliselt head; ning kolmas aitab meil mõista, mida tähendab elada tõeliselt inimese vääriiselt ja milline on tõeliselt inimväärne suhtumine oma kaasinimestesse.

Tähendamissõna kümnest neitsist räägib pruutneitsitest, kelle ülesanne oli oodata, millal peigmees on lähenemas pruudi kodule, et talle siis vastu minna ja ta pulmamaajja juhtida. Kuna see toimus enamasti õhtusel või koguni öisel ajal, pidid pruutneitsid olema varustatud lampidega – ja muidugi õliga, mille varal lambid põlesid ja valgust andsid.

Viis neitsit olid mõistlikud – olles arvestanud kõigi võimalustega, oli neil kaasas ka varuõli. Ülejäänud viis olid rumalad ja nende lambid kustusid.

Nad kõik olid neitsid, niisiis ei ole selle tähendamissõna keskpunktis neitsilik puhtus ega süütus. Nad kõik jäid magama, nii et Jeesus ei kõnele siin ka valvsusest, mis on kahtlemata sama tähtis kui puhtus ja süütus, aga lihtsalt mitte meie tähendamissõna keskne teema. Keskseks on hoopis küsimus, kes neist neiudest oli valmis täitma oma ülesandeid pruutneitsina.

Küllap igaüks, eriti iga naine, kes on valmistunud pulmadeks, teab, kui au- ja ihaldusväärne on see, et keegi valitakse pruutneitsiks. Seda silmas pidades – mida näitab nüüd see, kui keegi, kes on selle au vääriliseks arvatud, on nõnda hoolimatu, nagu viis neist Jeesuse tähendamissõnas? Jumal on meid luues meile kõigile veelgi suuremat au osutanud: me oleme loodud Tema näo järgi, Jumala sarnaseks. Meie kutsumus on elada siin maailmas oma Jumala palge ja sarnasuse vääriliselt, et meil ei oleks mitte ainult inimese nägu, vaid me oleksime seda ka tõeliselt – et me ei peaks viimisel päeval kuulma sõnu: “Tõesti, ma ütlen teile, ma ei tunne teid!”

Järgmine tähendamissõna läheb edasi just sellest kohast. Jeesus jutustab loo kellestki väga rikkast inimesest, kes võõrale maale minnes kutsub oma sulased ja usaldab oma vara nende kätte. Ühele annab ta viis talenti, teisele kaks ja kolmandale ühe. Talent oli õigupoolest kaaluühik, end vastavalt sellele, mida temaga mõõdeti – näiteks kulda või hõbedat, oli talendil ka rahaline väärtus.

Kui arvestaksime kuldtalendiga, võiks ühe talendi maksumus praeguses vääringus olla ütlemis miljon dollarit, niisiis ei olnud tegemist sugugi väikeste summadega, mis isand oma sulaste kätte usaldas. Ning sellest tulenevalt mitte kerge vastutusega, mis nendel lasus ja mille vääriliseks osa neist osutus, mõned aga mitte.

Üks, kes oli saanud viis talenti, saavutas nendega kaubeldes teist viis lisaks. Teine, kes oli saanud kaks talenti, teenis juurde samuti kaks. Kolmas aga, kellele oli antud üks talent – üks miljon dollarit! – läks ja kaevas selle maasse ega teinud rohkem midagi.

Jumal ei ole meile andnud elu mitte selleks, et me sellega midagi ette ei võtaks. Meie elul on mõte ja eesmärk. Kirik on inimelu peamise eesmärgi sõnastanud järgmiselt: inimene on loodud selleks, et Jumalat, meie Issandat, kiita, Talle aukartust osutada ja Teda teenida ning nõnda oma hing päästa.

Kõik meie talendid, kõik meie kätte usaldatud anded on mõeldud selle eesmärgi saavutamiseks, kusjuures nagu Jeesuse tähendamissõna näitab, on see võimalik üksnes siis, kui oleme valmis seda, mis on meile antud, omakorda välja andma, ennast ja oma elu jagama.

Me ei saa olla inimesed ainult iseendale. Pühakiri ütleb, et inimesel ei ole hea üksi olla, ja see ei käi mitte ainult selle kohta, mida mina teistelt saan, vaid see tähendab ka, et mina ei saa olla tõeline inimene, kui mul ei ole võimalik oma inimeseksolemist, oma elu ja iseennast teistega jagada.

Kui sa ei ole valmis seda tegema, siis sa kaotad kõik – aga kõik selle, mille sa julged välja anda, saad sa tagasi. Nagu Jeesus teisel kinnitab, lausa sada ühe vastu.

Kolmandas tähendamissõnas näitab Jeesus juba väga konkreetset, mida tähendab elada tõeliselt inimese vääriliselt ning ka teisi inimesi tõeliselt väärtustades: “Mul oli nälg, ja te andsite mulle süüa; mul oli janu, ja te jootsite mind; ma olin võõras, ja te võtsite mind vastu; ma olin alasti, ja te rietasite mind; ma olin haige, ja te tulite mind vaatama; ma olin vangis, ja te tulite mu juur-

de. – Mida te iganes olete teinud ühele nende mu vähemate vendade seast, seda te olete minule teinud!”

Me oleme loodud Jumala näo järgi ja Tema sarnaseks. Mina olen nõnda loodud – ja iga viimne inimene minu kõrval. See tähendab, et ma pean elama Jumala kombel – Tema aga elab ülevoolavas armastuses, Tema ise ongi armastus. Ja see tähendab ka, et ma pean igasse oma kaasinimesse mitte ainult suhtuma samamoodi, nagu Jumal temasse suhtub, vaid nägema temas teatud viisil Jumalat ennast. Mitte oma kaasinimest jumalikustades – see oleks ebajumalateenistus –, küll aga temasse kui Jumala imepärasesse loodusse, Tema, suurima kunstniku, ainsa tõelise Looja ainulaadsesse ja asendamatusse kunstiteosesse suhtudes.

Nii suur ja imeline on meie kutsumus. Nii suur on meie vastutus. Aga nii võrratult suur on ka meie õnn ja rõõm – olla Jumala poolt armastuses Tema enda sarnaseks, Tema enda näo järgi loodud.

Õpetaja Enn Auksmann

MEELEPARANDUS. EVANGEELIUM. ARMASTUS

Mõtteid Usupuhastuse 500. aastapäevaks

Lugesin hiljaaegu üht artiklit, mille kohta võiks veidi irooniliselt öelda, et selle põhiväiteks oli, nagu oleks luterlus tekkinud 19. sajandil. Veidi vähem irooniliselt: autori arvates näib ainus tõeline luterlus olevat n-ö valgustatud luterlus, mis on oma olemuselt liberalprotestantlik, rajaneb Piibli ajaloolis-kriitilisel tõlgendamismeetodil kui ainsal mõeldaval ning käib kaasas ühiskonna muutustega ja vaimse arenguga, olles ka ise osa sellest.

Esimese hetkega ei oskagi selle peale öelda muud, kui et eks see ole taas üks praegusajal moevooluks kujunenud “avarapilgulise kitsarinnalisuse” tüüpilisi avaldusi: vastaste väidetavat fundamentalismi hurjutades esindatakse üpris fundamentalistlikul viisil vastuvaidlemist mittesallivat tõemonopoli selle kohta, kuidas asjad tegelikult on ja olema peavad. Kahtlen, kas Martin Luther oleks suutnud ennast taolise luterlasega samastada.

Et nüüd enamasti mõttetuks osutuva ja tulemusetu sõnasõja juurest millegi tõelisema manu minna, tahan järgnevalt tuua esile kolm olulisimat märksõna, mida luterlik reformatsioon minu jaoks endas kannab.

Esiteks: **meeleparandus**. Luterliku usupuhastuse sümboolseks alguseks loetakse 31. oktoobrit 1517, mil Martin Luther pani välja üheksakümmend viis teesi ehk vaidluslauset, millega ta kutsus vahetama mõtteid esmalt meeleparanduse ja kõige sellega seonduva üle, sellest tulenevalt aga laiemalt nii kiriku kui tema kutsumuse ja kuulutuse tõelise sisu ja tähenduse üle.

Luther alustab nõnda: “Kui meie Issand ja õpetaja Jeesus Kristus ütles “parandage meelt” jne, tahtis Ta, et kogu usklike elu oleks meeleparandus.” Probleemiks oli Lutheri arvates see, et

kuulutus meeleparandusest oli muutunud pelgaks sakramentaalse pihi propageerimiseks, ja kuna pihil kaasneb pattude andeksandmisega teatav hüvitusnõue, siis oli sellest tema hinnangul saanud ka paljude kirikutegelaste poolt ülekohtuselt ära kasutatud vahend inimestelt raha või muude hüvede väljapressimiseks ning nende südametunnistuse aheldamiseks.

Tõeline meeleparandus on, Augsburgi usutunnistuse sõnu kasutades, *“kahetsus ehk vapustus, mis tabab südametunnistust patutundmise läbi”*, ning sellele vastu tulev *“usk, mis sünnib evangeeliumist ehk absoluksioonist ja usub, et Kristuse pärast on patud andeks antud, ning trööstib südametunnistust ja vabastab hirmust”* ja millele *“peavad järgnema head teod, mis on meeleparanduse vili”*.

Siit tulenebki teiseks: **evangeelium**. Martin Luther arutleb oma üheksakümne viies teesis selle üle, milles seisneb kiriku tõeline varandus, ja vastab kindla veendumusega: *“Tõeline kiriku varandus on Jumala kirkuse ja armu kõigepüham evangeelium.”* Evangeelium on, nagu ülal näidatud, sisuliselt seotud meeleparandusega ja kiriku kätte usaldatud võtmete ehk patust lahtimõistmise meelevallaga. Evangeelium on mõeldud kõnetama inimest, kes on ära tundnud oma rikutuse, süü ja patu ning kes kahetseb ja on selle äratundmise läbi määratud surmani piinlema. Just sellele inimesele – me näeme, et siin on tegemist mitte kultuuri-, elustiili- või maailmavaate, vaid elu ja surma küsimusega! – kõlab evangeeliumi kuulutus armulisest Jumalast, kes on meid Jeesuses Kristuses lunastanud, ja mitte mingil lihtsal ega kergel viisil, vaid iseennast meie eest häbistavasse ja piinarikkasse surma andes. Evangeelium ei ole nali, see ei ole, nagu on öelnud saksa vaimulik ja märter Dietrich Bonhoeffer, mitte odav, vaid see on ülikallis arm.

Niisiis kolmandaks: **Jumala arm ja armastus**. Jumala ülikallis arm, Jumala armastus on see, illest uue elu viljana peab võrsuma ka meie armastus. *“Armastuse teo läbi kasvab armastus ja inimene saab paremaks,”* ütleb Martin Luther oma teesides. Usk Jumala armu evangeeliumisse toob inimeses esile head teod ja sünnitab armastuse. Võime ka öelda, et usk saab tegevaks, tõeliseks, tugevaks ja püsivaks armastuses.

Nii luterliku teoloogia kui Pühakirja keskmes seisab õpetus patuse inimese õigeksmõistmisest Jumala armu läbi Kristuses, Augsburgi usutunnistus sõnastab selle õpetuse kokkuvõtlikult nõnda: *“Inimesed ei saa olla Jumala ees õigeks mõistetud omaenda jõu, teenete või tegude läbi, vaid on muidu õigeks mõistetud Kristuse pärast usu kaudu, kui nad usuvad, et on armusse vastu võetud ja patud andeks saanud Kristuse pärast, kes hüvitas meie patud oma surmaga. Selle usu arvab Jumal enese ees õiguseks.”*

Tulles tagasi ennist tsiteeritud arvamusevalduse juurde, nagu oleks ainus tõeline luterlus see, mis *“käib kaasas ühiskonna muutustega ja vaimse arenguga”* ja *“on osa sellest”*, tuleb tõdeda, et usupuhastajate endi arusaamu järgides tuleks öelda pigem vastupidi: hoolimata sellest, mis kõik võib meie ümber muutuda, keskendub kirik ja kiriku sõnum sellele, mis on muutumatu. Muutumatu on inimese põhiolemus, inimese põhihäda ja tema ainus lootus. Muutumatu on ka Jumala armukutse, kutse meeleparandusele ja pöördumisele, kutse evangeeliumi juurde ja uude, armastusest kantud ja täidetud ellu.

Luterliku usupuhastuse viiesajanda aastapäeva tähistamiseks ei ole paremat viisi kui seada oma silme ette taas kiriku tõeline aare: Jumala kirkuse ja armu kõigepüham evangeelium. Ning teha seda mitte *“valgustatu”* kõrkusega, vaid sellesama siira lapseliku andumuse ja kahetseva patuse alandlikkusega, millega kord munk Martin otsis armulist Jumalat.

Enn Auksmann
koguduse õpetaja

TERVITUS KOGUDUSE SUVEPÄEVAKS

24. septembril AD 2017

Armsad sõbrad, samal ajal, kui pean kurvastama selle üle, et ma ei saa olla täna koos teiega, on mul hea meel, et mul on võimalik saata teile tervitusi koguduse esimehe Heino Nurmbergi kaudu.

Minu tänane tööpäev on päris tihe: hommikune jumalateenistus Pärnu Eliisabeti kirikus, seejärel sealsamas matusetalitus, siis jumalateenistus ja koguduse aastapäeva tähistamine Pärnust umbes 60 kilomeetri (35 miili) kaugusel Treimanis ning viimaks õhtune jumalateenistus jälle Pärnus. Ja siis, kui siin lõpetan – vaimus koos teiega Garden Grove'is.

Tahan teiega lühidalt jagada mõtteid ühe Jeesuse tähendamissõna üle, mida te järgnevalt Matteuse evangeeliumi 20. peatükist kuulete:

Taevariik on majaisanda sarnane, kes läks varahommikul välja palkama töötajaid oma viinamäele. Kui ta oli töölistega päevapalga kokku leppinud ühele teenarile, läkitas ta nad oma viinamäele. Ja kui ta läks välja kolmandal tunnil, nägi ta turul teisi jõude seismas ja ta ütles neilegi: „Minge ka teie viinamäele, ja ma annan teile, mis iganes õiglane!” Ja need läksid. Taas läks ta välja kuuendal ja üheksandal tunnil ning tegi nõndasamuti.

Aga kui ta üheteistkümnendal tunnil välja läks, leidis ta teisi seisvat ja ütles neilegi: „Mis te siin kogu päeva jõude seisate?” Nad ütlesid talle: „Meid ei ole keegi palganud.” Ta ütles neile: „Minge ka teie viinamäele!”

Aga kui õhtu tuli, ütles viinamäe isand oma valitsejale: „Kutsu töölised ja anna neile palk viimastest kuni esimeseni!” Ja üheteistkümnendal tunnil palgatud tulid ning said igaüks ühe teenari.

Kui siis esimesed tulid, oletasid nad, et nemad saavad rohkem, aga nemadki said igaüks ühe teenari. Aga kui nad selle olid saanud, siis nad nurisesid majaisanda üle: „Need viimased on töötanud ainult ühe tunni, ent sina oled teinud nad võrdseks meiega, kes me oleme kandnud päeva koormat ja lõõska!”

Isand aga vastas ühele nendest: „Sõber, ma ei tee sulle ülekohtu! Kas sa ei leppinud minuaga kokku ühele teenarile? Võta oma palk ja mine oma teed, aga sellele viimasele tahan ma anda nagu sullegi! Kas ma ei tohi enese omaga teha, mida tahan? Või on sinu silm kade, et mina olen hea?” Nõnda saavad viimased esimesteks ja esimesed jäävad viimasteks.

Toon siit esile kolm olulist punkti. Esiteks, Jumal otsib ja kutsub kõiki inimesi. Kui prohvet Jesaja ütleb: „Otsige Issandat, kui Ta on leitav, hüüdke Teda, kui Ta on ligidal!” (Js 55:6), siis Uue Testamendi sõnum läheb sellest märksa kaugemale, kinnitades meile, et Jumal ise tuleb oma inimeseks saanud Pojas meid otsima, Ta annab ennast meie eest, et päästa meid patu, kurja ja surma orjusest ning ühendada meid Temas igaveseks endaga. Lisaks näitab Jeesus selles tähendamissõnas, et Jumala kutsumise aeg, Tema armu aeg, ei ole veel möödas. Kes jälgivad ajakirjandust, panid ehk tähele, et keegi kuulutas eilseks, 23. septembriks, järjekordset maailmalõppu. Nagu näha, jäi see ära – ja pole üldse tähtis, millal täpselt meie praeguse maailmaajastu lõpp tuleb, tähtis on, et Jumala armukutse meid kätte saaks, seni, kuni on veel aega.

Teiseks, Jumala kutse lähtub küll Tema tingimusetust armastusest ja ülevoolavast heldusest, aga see ei tähenda, et see ei seaks ka inimesele teatavaid nõudmisi. Viinamäe isand Jeesuse tähendamissõnas saadab need, keda ta kutsub, mitte puhkusele, vaid tööle. Prohvet Jesaja sõnu

kasutades võime Jumala kutse ja sellele vastamise sisu võtta kokku järgmiselt: „Õel jätku oma tee ja nurjatu mees oma mõtted ning pöördugu Issanda poole, siis Ta halastab tema peale, ja meie Jumala poole, sest Tema annab palju andeks.” (Js 55:7)

Kolmandaks: meie vastus Jumala kutsele ei saa seisneda mitte ainult ära pöördumises kurjast ja jumaliku andestuse vastuvõtmises, vaid me peame „käituma Kristuse evangeeliumi vääriliselt”, nagu ütleb apostel Paulus (Fl 1:27). See tähendab ühelt poolt kindlaks jäämist usus Jumalasse ja Tema halastusse, teisalt aga selle usu ja halastuse praktiseerimist ning tunnistamist armastuses. Kui Jumal on hea ja meie oleme Tema sulased – või veelgi enam: Tema lapsed –, siis tähendab see, et ka meie peame otsustavalt lahti ütleva igasugusest kurjast ja isekusest ning püüdlema kõige hea ja täiusliku poole.

Armsad sõbrad, ma soovin teile kõigile rohket Jumala õnnistust, ühtehoidmist ja armastust ning ilusat koguduse suvepäeva. Olgem tänulikud kõigi Issanda heade andide eest ning jagagem neid rõõmuga.

Parimate tervitustega nii minu kui mu pere poolt

Enn Auksmann
koguduse õpetaja

KOGUDUSE SUVEPÄEV

E.E.L.K. Los Angelese koguduse suvepäev toimus 22. septembril Linda ja Edgar Kaskla avaras kodus, Garden Grove-is. Õpetaja Enn Auksmann saatis Eestist tervituse, mille esimees Heino Nurmberg ette kandis ning tänas pererahvast ja kõiki vabatahtlikke abilisi.

Lõunasöögi ettevalmistamisel osalesid Inge ja Sven Ruetman, Heljo Kaskla, Heino ja Maie Nurmberg, Uve Sillat, Ingrid Nurmberg ning Aili Rebane. Karastavad joogid tõi Andres Ruetman. Mati Laan korraldas lauad, toolid ja päikesekatted. Loteriid olid aidanud ette valmistada Aili Rebane, Valdur Kaskla, Uve Sillat, Kathleen O’Neal ja Kaie Pallo.

Peale maitsvat lõunasööki ja kohvilauda algas loterii, mille viisid läbi Tõnis Rebane ja Linda Kaskla koos noorte abilistega. Lisaks annetatud ja ostetud esemetele tulid loosimisele rahalised peavõidud, mille omamiseks pidi võitja ise kohal olema. Loosimiseks välja pandud \$100.– võitis Karen Kilk ja \$150.– Milvi Laan.

Taevasa oli meie suvepäeva õnnistanud mõnusalt sooja ilmaga ja kõik veetsid ilusa päeva ühises osaduses.

EESTI KIRIKU SEINAKALENDER

Kogudus oli eelarveliselt otsustanud toetada ajalehe "EESTI KIRIK" seinakalendri väljaandmist \$500 summaga. 2018 aasta kalendrisse on kogutud Eestimaal 17. sajandil tegutsenud puunikerdaja Christian Ackermanni looming meie pühakodades.

Nii on saanud oma lehekülje järgmised kirikud: Tallinna toomkirik, Hageri, Simuna, Järva-Madise, Türi, Koeru, Kullamaa, Rapla, Martna, Vigala, Juuru ja Rootsi-Mihkli. Kalendri hinnaks on \$5.00 ja on saadaval Aili Rebaselt. tel. (949) 709-5292. Samuti soovitab juhatus teha ajaleht "Eesti Kirik" tellimusi, mille maksumus on € 90.00 aastas. Ajaleht ilmub kord nädalas ja saadetakse välismaale kahe nädala kaupa. Tellimuste vormistamisega saab abistada koguduse laekur.

LAHKUNUD

ERIKA ANTON

sünd. **VISSE**

sünd. 30. septembril 1922. a. Põlvas

surn. 14. septembril 2017. a. Huntington Beach, Californias

maet. 25. septembril 2017.a. eestlaste matusepaigale, Forest Lawn

Hollywood Hills, Los Angeles, Californias

BRUNO LAAN

sünd. 6. mail 1926. a. Tallinnas

surn. 6. oktoobril 2017. a. Los Angeleses, Californias

maet. 28. oktoobril 2017. a. eestlaste matusepaigale, Forest Lawn

Hollywood Hills, Los Angeles, Californias

Mina olen ülestõusmine ja elu. Kes minusse usub, see elab, isegi kui ta sureb. Jh 11:25

KALENDAARIUM

Los Angelese Eesti Segakoor alustab tegevusega 20. oktoobril.
Harjutused toimuvad reede õhtuti kell 7:30 Eesti Majas. Uued lauljad teretulnud.

- Pühap. 8. okt.
kell 9:45 e.l.
kell 2 p.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Jack Loo ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Valdur Kaskla ja Tiia Mikkelsaar. Kohvilaud.
- Kolmap. 11. okt.
kell 11 e.l. **Seenioride klubi** kokkutulek Eesti Majas. Lõunasöök.
- Esmasp. 16. okt.
kell 7:30 õhtul **Juhatus koosolek Eesti Majas.**
- Pühap. 22. okt.
kell 9:45 e.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- Pühap. 29. okt.
Kell 2 p.l. **Usupuhastuspüha jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Edgar Kaskla ja Mati Laan. Ko hvilaud.
- Pühap. 5. nov.
kell 2 p.l. **Jumalateenistus Los Angelese kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Uno Anderson ja Heljo Kaskla. Kohvilaud.
- Kolmap. 9. nov.
kell 11 e.l. **Seenioride klubi** kokkutulek Eesti Majas. Lõunasöök.
- Esmasp. 13. nov.
kell 7:30 õhtul **Juhatus koosolek Eesti Majas.**
- Pühap. 19. nov.
kell 2 p.l. **Surnutepüha jumalateenistus armulauaga Forest Lawn Hollywood Hills valges kirikus.** Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Nõukogu liikmed: Kuno Lill ja Luige Lill.
- Laup. 2. dets.
kell 9:45 e.l. **Täienduskool Eesti Majas.** Info: Milvi Laan (310) 663-0676
- ‘Pühap. 3. dets.
kell 10 e.l. **Jõululaat Eesti Majas Eesti Köögi** korraldusel. Müügikohtade broneerimine ja laada info: Mall Arusalu telefonil (714) 394-2917.
- Pühap. 10. dets.
kell 2 p.l. **Täienduskooli ja koguduse ühine jõulupuu Eesti Majas.** Täienduskooli ja koguduse liikmete ettekanded. **Jõuluvana.** Nõukogu liikmed: Asta Auksmann ja Boris Auksmann. Järgneb koosviibimine kohvilauas, milleks palutakse tuua suupisteid meie tavapärasel viisil.

Tähelepanu! Juhatus palub koguduse nõukogu liikmetel, kes teenivad kaasa jumalateenistusel tulla kohale 30 minutit varem, enne teenistuse algust, et aidata katta kohvilauda.